ПРАЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

Віцебскі пралетары

Орган гаркому КП(б)Б, гарсавету і гарпрафсавету.

№ 72 | АЎТОРАК, 28 САКАВІКА 1933 г. | № 72

УЗНАГАРОДА ОРДЭНАМІ ПЕРАДАВЫХ ЖАНЧЫН САЮЗУ.

У сувязку з 20 годзьдзем Міжнароднага камуністычнага жаночага дню 8 сакавіка прэзыдыум ЦВК Саюзу ССР пастанавіў:

За выдатную самаадданую работу ў галіне камуністычнай асьветы работніц і сялянак узнагародзіць ордэнам Леніна: Богат А. П. (нам. наркома аховы здароўя СССР) Воранаву П. Я. (нам. наркома лёгпраму СССР), Ягораву Е. Н. (старшыня ЦК саюзу швэйнікаў), Ікраніставу Н. Ф. (працуе ў ЦВК СССР), Кудэлі П. Ф. (адна з арганізатараў Міжнароднага жаночага дню), Коган Е. С. (сакратар МГК УсеКП(б), Кірсанаву К. І. (дырэктар Ленінскай школы), Сталь Л. Н. (старэйшы партыйны работнік па арганізацыі жанчын), Сафіянаву Н. М. (адказны інструктар ЦК УсеКП(б), Сахараву П. Ф. (член ЦКК), Якаўлеву В. Н. (нарком фінансаў РСФСР)

Ордэнам „Працоўнага Чырвонага сьцягу“ Саюзу ССР: Аксентовіч А. А. (Сярэдазбюро ЦК УсеКП(б), Абідаву Д. (нам. старшыні ЦВК Узбэкістану), Бэкіраву Р. Б. (Крымабком партыі), Дзапарыдзэ В. М. (арганізатарша жанчын), Данілеўскую Н. В. (старшыня ЦК саюзу рабхарч), Любімаву С. Т. (заг. МОНО), Сярогіну А. П. (маскоўскі гарком партыі), Сямёнаву С. А. (дзеючая камісія ЎсеЦВК), Орахелашвілі М. П. (член калегіі НКП РСФСР), Розміровіч Е. Ф. (член калегіі НКсувязі), Шагураву Н. А. (заг. жансэктарам ЦК УсеКП(б), Падчуфараву Е. І. (інспэктар наркамсавгасаў СССР), Тормасаву А. Г. (член ЦВК СССР), Краўчанка Е. К. (актыўная арганізатарша жанчын), Лебедзеву В. П. (нам. наркома Сабез РСФСР), Швэйцэр В. Л. (член ЦКК УсеКП(б).

За самаадданую работу, як лепшых перадавых ударніц фабрык і калгасаў, узнагародзіць ордэнам «Працоўнага Чырвонага сьцягу» Саюзу ССР: Сагаўтдзінаву Г. С. (дырэктар швэйнай фабрыкі № 3 у Казані), Шэнгелію Г. Е. (інструктар шоўкаткацкай фабрыкі ў Тыфлісе), Куліеву О. Н. (калгасьніца Туркмэнскай ССР), Ішмбаеву Х. З. (калгасьніца Сьцерлітамацкага раёну).

12120 ЦЭНТНЭРАЎ НАСЕНЬНЯ АЎСУ—ПАЛЯМ КАЛГАСАЎ.

Авёс у сельскай гаспадарцы Беларусі займае асаблівае месца сярод зернавых культур. У гэтай групе культур авёс зьяўляецца асноўным, вядучым. Значэньне аўсу для нас бясспрэчна і відавочна—гэта ж асноўны канцэнтраваны корм, ад запасаў якога, у першую чаргу, залежыць лёс і разьвіцьцё конскага пагалоўя, а значыцца, і лёс далейшага разьвіцьця нашай сацыялістычнай гаспадаркі.

Поўнае і безагаворачнае выкананьне пляну засеву аўсу, ніводнага га недасеву гэтай асноўнай у нас зернавой культуры — такова катэгарычнае патрабаваньне, прад'яўляемае да нас партыяй і ўрадам. Біцца за кожны кілёграм насеньня аўсу, змагацца за кожны гектар пасеву,—наш важнейшы абавязак.

А між тым, іменна па гэтай культуры па калгасах Віцебшчыны мы маем найбольш цяжкае становішча. Пры патрэбнасьці 12120 цнтн. насеньня і 1216,4 цнтн. страхавога фонду, калгасамі нашага раёну засыпана толькі 7368,2 цэнтнэра (калі спадзявацца на дакладнасьць гарзаўскіх вёстак, якія пры праверцы на месцы часта аказваюцца паточнымі).

Чаму ў нас здарылася такое становішча? Выключна таму, што і ў калгасах і з боку зямельных і савецкіх органаў ня было сапраўднай бальшавіцкай барацьбы за забесьпячэньне ўсёй вызначанай плянам плошчы аўсу насеньнем, выключна таму, што вельмі многія парт'ячэйкі і вясковыя камуністы, якія абавязаны паказаць цуды гаспадарчага будаўніцтва калгасаў, ня ўзялі ў свае рукі кіраўніцтва барацьбой за авёс, ня ўзьнялі калгасьнікаў-ударнікаў на гэтую барацьбу. Гэты вывад даказваецца радам фактаў.

Першая група фактаў: калгасы «Чырвоны ўсход» і «Новы сьвет» (Мікалаеўскага сельсавету), «Камунар» (Старасельскага), «Зарыбнікі», імя «Праўды» (Замастоцкага), «Другая бальшавіцкая» (Ялагінскага) і рад іншых цалкам забясьпечылі сябе насеньнем аўсу.

Другая група фактаў: у калгасе імя Ланцуцкага (Рудніцкі сельсавет), не хапае 18 цнт. насеньня аўсу а было разьмеркавана паміж калгасьнікамі 92,6 цнт.; у калгасе імя Дзяржынскага (той-жа сельсавет) не хапае 20 цнт., а разьмеркавана 31 цнт.; у калгасе „Зорка“ (Шумнянскі сельсавет) не хапае 25 цнт., а разьмеркавана 22,6 цнт. Такіх фактаў многа. Значыцца, у радзе калгасаў кулацка-спажывецкія тэндэнцыі ўзялі верх, значыцца, у радзе выпадкаў парт'ячэйкі (засьмечаныя перараджэнцкімі і клясава-чужднымі элемэнтамі) ня здолеліператварыць гэтыя калгасы ў бальшавіцкія.

Трэцяя група фактаў: калгас імя „Праўды“, Замастоцкага сельсавету, забясьпечыўшы сябе насеньнем, разьмеркаваў 54,5 цнт. аўсу, а ў калгасе „Вусьце“, гэтага-ж сельсавету, не хапае 12,5 цнт. насеньня. Чаму ня быў вытвараны абмен паміж гэтымі калгасамі з тым, каб „Вусьце“ было забясьпечана насеньнем, а калгасьнікі калгасу „Праўда“ атрымалі-б па працадзёх замест аўсу другой культурай, атрыманай ад „Вусьця“? А такіх магчымасьцяй было шмат. Уся бяда ў тым, што ні гарЗА, ні парт'ячэйкі і сельсаветы гэткага абмену не арганізавалі, бо яшчэ шмат тут сядзіць людзей, якія самазадаволена рыпяць пер'ямі, а жыцьцё праходзіць міма іх.

Чацьвёртая група фактаў: у калгасе імя Дзяржынскага (старшыня Тамашоў) насенны авёс і зараз не ачышчаны і калі яго сеяць, значыць сеяць сарнякамі. У гэтым жа калгасе прыставілі воўка пільнаваць авец—насеньне вартуе былы цьвёрдазадальнік. Па даных аналізу насенны авёс калгасу „1 мая“, Бабініцкага сельсавету, мае 34 процанты засьмечанасьці, авёс асобных брыгад калгасу імя Сталіна, Машканскага сельсавету, мае толькі 86 проц. гаспадарчай годнасьці. Аб абыякіх, а часам шкодвіцкіх адносінах да аховы насенных фондаў шмат гаворыцца ў лістох і карэспандэнцыях калгасьнікаў, друкаваўшыхся нашай газэтай.

Гэтых фактаў досыць для таго, каб стала ясным, што навакол пляну пасеву аўсу адбываецца самая ўзмоцненая клясавая барацьба і што кулацкія элемэнты з дапамогай „шляп“ з гарЗА, сельсаветаў і парт'ячэек узмоцнена імкнуцца сарваць плян засеву вядучай зернавой культуры.

Толькі бальшавіцкая работа забясьпечыць нам поўнае выкананьне нашых бальшавіцкіх плянаў. А для гэтага неабходна:

мабілізаваць усю партарганізацыю, кожнага камуніста і камсамольца на барацьбу за насеньне аўсу, супроць кулацкага шкодніцтва; узьняць на гэтую барацьбу ўдарнікаў, на чале з дэлегатамі зьезду калгасьнікаў-ударнікаў, узьняць на гэтую барацьбу ўсё перадавое ў калгасах;

безадкладна арганізаваць збор насеньня аўсу, мабілізаваць усе рэсурсы і магчымасьці калгасу і калгасьнікаў, арганізаваць міжкалгасны абмен;

забясьпечыць ачыстку насеньня, добраякаснае хаваньне яго, дасканалую бальшавіцкую ахову яго;

ізгнаць кулацкія элемэнты, пакараць тых, хто спрабуе сарваць пасеў аўсу, дамагчыся ператварэньня кожнага калгасу ў бальшавіцкі калгас;

калёным жалезам выжэч саноўна-барскія мэтады «кіраўніцтва» калгасамі, пачынаючы з апарату гарЗА.

Узмацніць нашу барацьбу за насеньне аўсу, за поўную мабілізацыю ўнутраных рэсурсаў нас асабліва абавязвае братэрская дапамога, аказаная нам Савецкім саюзам. Кіруючыся прынцыпам пралетарскага інтэрнацыяналізму—асновай ленінскай нацыянальнай палітыкі, УсеКП(б) і ўрад СССР прышлі на дапамогу калгасам Савецкай Беларусі. Віцебшчына атрымала ад Горкаўскага краю Расійскай Савецкай рэспублікі для разьмеркаваньня паміж калгасамі тры тысячы цэнтнэраў насеннага аўсу, пры агульным недахопе 4,5 тыс. цнт. Гэта дапамога, магчымая толькі ва ўмовах дыктатуры пралетарыяту, магчымая толькі пры ўмове кіраўніцтва бальшавіцкай камуністычнай партыі,—лепшы паказальнік сутнасьці ленінскай нацыянальнай палітыкі, яе прынцыпу пралетарскага інтэрнацыяналізму. Прымаючы гэтую дапамогу, мы абавязаны поўнасьцю вычарпаць усе нашы ўнутраныя магчымасьці збору насеньня аўсу і забясьпечыць, у абмен на атрыманыя цэнтнэры аўсу, дапамогу рабочым і калгасьнікам братэрскіх савецкіх рэспублік цэнтнэрамі іншых культур. Па калгасах нашага раёну засыпана ўсяго палова неабходнай колькасьці зярна для абмену. Сёньня, заўтра гэтыя фонды павінны быць папоўнены.

Адказам на дапамогу, аказаную нам пралетарамі і калгасьнікамі Савецкай Расіі, павінен быць поўны і своечасовы засеў усёй вызначанай плянам пад авёс плошчы, бальшавіцкае правядзеньне пасеўных работ.

ПАРНІКОВЫЯ РАМЫ ЗАКЛАДВАЮЦЦА МАРУДНА.

НАПРУДЖЫЦЬ УСЕ СІЛЫ, КАБ К ТЭРМІНУ ІХ ЗАКЛАСЬЦІ І РАНА ПАСЕЯЦЬ.

ПЛЯН ЗАКЛАДКІ ПАРНІКОЎ У КААПГАСЕ „ЯНОЎКА“ ПАД ПАГРОЗАЙ ЗРЫВУ.

Прыгарадная гаспадарка ЦРК—«Яноўка» зьяўляецца самай буйнай у нашым раёне спэцыялізаванай парніковай гаспадаркай. Гэтая гаспадарка мае ўсе прадпасылкі для пасьпяховага выкананьня пляну закладкі парнікоў у вызначаныя тэрміны. Але факты гавораць за тое, што кіраўніцтва каапгасу ў асобе дырэктара Сідарава і кіраўніцтва ЦРК недаацанілі ўсёй важнасьці своечасовай закладкі парнікоў і пакінулі гэту справу на самацёк.

Па пляне трэба закласьці 8.000 рам, з якіх 3.500 рам павінны быць закладзены і засеяны да 1-га красавіка. На 25-е-ж сакавіка закладзена толькі 1740 рам, а засеяна—571 рама.

Рамонт рам ідзе вельмі марудным тэмпамі. Да гэтага часу яшчэ не адрамантаваны 1922 рамы. Кіраўніцтва знаходзіць «аб'ектыўныя» прычыны—адсутнасьць шкла. З-за бяздзейнасьці кіраўніцтва катлаваны на 3100 рам ня былі своечасова ачышчаны ад сьнегу, а зараз яны заліты вадой. Гной амаль зусім ня вывозіцца.

Нягледзячы на тое, што ўсе ўмовы для своечасовага забесьпячэньня кожнай рамы матай былі ў наяўнасьці (салома і шпагат) на сёньня маецца гатовых мат толькі 3986 штук.

Тэмпы закладкі парнікоў вельмі марудныя, яны не забясьпечваюць своечасовае выкананьне намечанага пляну. Наўжо дырэкцыя каапгасу «Яноўка» мяркуе вырасьліваць у парнікох прадукцыю і даваць яе рабочым адначасова з гароднінай палявой?!

Брыгадзір „В. П.“ Азаронак.

Ход закладкі парнікоў па каапгасах па 27-е сакавіка

НАЗВА ГАСПАДАРКІ	Вызначана па пляне	Закладзена рам	Засеяна
„Яноўка“	8000	1970	873
Імя Паркамуны	1500	165	—
„Цераспаль“	1000	286	276
Імя Молатава	500	90	—
Шчоткамбінату	300	116	20
„Тулава“	250	120	30
„Новы шлях“	250	60	13
Імя МОПР	200	—	—
РАЗАМ	12500	2807	1212

Не закладзена ніводнай парніковай рамы.

Справу снабжэньня рабочых раньняй гароднінай праўленьне калгасу «Віцебскі пралетары» (В.-Лётчанскі сельсавет) разглядае як другарадную справу. Толькі гэтым трэба тлумачыць той факт, што да сёньняшняга дню не закладзена ніводнай рамы, у той час, калі маюцца ўсе магчымасьці выканаць плян закладкі парнікоў цалкам.

У мінулым годзе калгас падрыхтаваў свайго парнікавода, але-ж гэты „парнікавод“ сам настроен супроць закладкі парнікоў. Ён разважае: «Няма рам, гною, цяжка, ня ўмею рабіць» і г. д. За ўвесь зімовы час ня зроблена ніводнай рамы, ня вывезен гной, не загатоўлена насеньне.

Праўленьне калгасу абавязана зараз-жа прыступіць да закладкі парнікоў, плян павінен быць выканан безагаворачна.

В.

ПАСЬЛЯ ЎСЕБЕЛАРУСКАГА ЗЬЕЗДУ ЎДАРНІКАЎ.

ЗА ТВОРЧУЮ БАЯВУЮ РАБОТУ!

Раскажам усім калгасьнікам і працоўным аднаасобнікам аб усебеларускім зьездзе калгасьнікаў-ударнікаў.

Увечары—26 сакавіка

Каля 400 рабочых Віцебску прышлі на вагзал са сьцягамі і з аркестрамі музыкі сустракаць дэлегатаў усебеларускага зьезду калгасьнікаў-ударнікаў—лепшых ударнікаў калгасаў Віцебшчыны.

22 гадзіны 40 мінут. Да перону падышоў цягнік. Невялічкі мітынг, выступленьні прадстаўніка гаркому, рабочага дэпо і трох дэлегатаў, пасьля чаго рабочыя-ўдарнікі Віцебску праважаюць лепшых ударнікаў калгасаў да трамваю.

* *

27 сакавіка.

Раніцою дэлегаты — у памяшканьні рэдакцыі «Віцебскага пралетара». Пішуць аб сваіх уражаньнях аб зьезьдзе, абгаварваюць, што і як зрабіць зараз па прыезьдзе дадому.

З паловы 11-й да паловы 12-й праз радыё-вузел арганізоўваецца перадача ўсім радыёслухачам, усім рабочым (час абедзенага перапынку) выступленьні дэлегатаў зьезду. Тт. Садавы (калгас імя Сталіна, Машканскага сельсавету), Шылава (калгас «Замасточча»), Ягораў (чырвонаармеец калгасьнік з авіябрыгады) і Віташкоў (калгас „МОПР“, Сялюцкага сельсавету) расказалі аб сваіх перажываньнях на зьезьдзе, аб самім зьезьдзе, аб вялікіх прадстаячых задачах.

* *

З 12-ці гадзін дэлегаты зьезду ў габінэце сакратара гаркому КП(б)Б тав. Міцькова. На працягу двух гадзін ударнікі пры ўдзеле намесьніка старшыні гарсавету т. Галіка, дырэктара МТС т. Галавёнка і намесьніка рэдактара „Віцебскага пралетара“ т. Фалкіна гутараць з сакратаром гаркому, расказваюць аб зьезьдзе, аб той вялікай зарадцы, якую даў зьезд кожнаму ўдзельніку, аб той вялікай рабоце, якая прадстаіць зараз, якая павінна забясьпечыць нашу перамогу ў сацспаборніцтве з калгасьнікамі Менскага і Гомельскага раёнаў. Ударнік калгасу «Прызыў», Бараўлянскага сельсавету, тав. Іваноў Макар гаворыць аб тым, што сёньня справу рашае працоўная дысцыпліна; ударніца з калгасу «Тружанік», Старасельскага сельсавету, т. Максімава скардзіцца сакратару гаркому на тое, што рабочыя скурзаводу дрэнна шэфствуюць над іх калгасам і за ўвесь час здолелі выехаць толькі адзін раз з музыкай на ўрачыстасьць; старшыня калгасу «Паер лэбн» тав. Фрэйдзон адзываецца аб зьезьдзе, што на ім „мы ўсё ўбачылі і пачулі“; ударнік калгасу «Інтэрнацыянал», Даўжанскага сельсавету, Буевіч Бравіслаў гаворыць аб тым, што зараз галоўнае—гэта сацспаборніцтва паміж сельсаветамі, калгасамі і паміж калгасьнікамі; камсамолка з Замасточча тав. Шылава на запытаньне тав. Міцькова — аб чым гаварыў Герцовіч? адказвае: «Герцовіч гаварыў, што кожны камсамолец павінен быць ударнікам, кожны камсамолец павінен адказваць за свой калгас, вось так я і пастаўлю пытаньне перад камсамольцамі Замастоцкай ячэйкі, а хто ня хоча—таму ня месца ў камсамоле»; брыгадзір калгасу «Чырвоная армія» Лысенка Кандрат, заяўляючы аб тым, што ўсе калгасьнікі павінны лепш працаваць, адначасова гаворыць і аб неабходнасьці ўзмацненьня кіраўніцтва калгасамі з боку гарадзкіх арганізацый. Рад практычных пытаньняў, рад задач і тут-жа указы і напутственнае слова сакратара гарадзкога камітэту партыі.

* *

Да дому, за практычную работу.

Цягніком, на падводах дэлегаты адправіліся ў свае калгасы, адправіліся значна вырасшы, атрымаўшы баявую зарадку. І праў ударнік з калгасу „Пяцігодка—за чатыры гады“, Шумнянскага сельсавету, тав. Яськін, калі ён гаворыць, што «зараз кожны ўнушыў сабе, што трэба рабіць».

ТАВАРЫШЫ КАЛГАСЬНІКІ!

Нам братэрскія савецкія рэспублікі аказалі дапамогу насеньнем аўсу.

ТАМУ ПОЎНАСЬЦЮ І СВАЕЧАСОВА АБСЕМЯНІЦЬ ЯРАВЫ КЛІН—ЗНАЧЫЦЬ ВЫКАНАЦЬ НАШ ІНТЭРНАЦЫЯНАЛЬНЫ ДОЎГ!

Засыпка насеньня аўсу ідзе маруднымі тэмпамі.

СТАРАЕ СЯЛО (па тэлефоне ад нашага спэцкора).

Засыпка насенных і страхавых фондаў аўсу па калгасах Старасельскага сельсавету ідзе зусім марудна. Толькі два калгасы — «Камунар» і „Свабода“ на 100 процантаў засыпалі авёс. Па астатніх калгасах маруднымі тэмпамі ідзе абмен лішкаў насеньня на нехапаючае насеньне аўсу. Калгас «Тружанік», напрыклад, павінен па пляне засыпаць 165 цэнтнэраў аўсу, а засыпаў 63,3 цэнтнэра. Калгас імя 1 мая павінен засыпаць 217 цэнтн. аўсу, а засыпаў толькі 95 цэнтн., калгас «Новае жыцьцё» павінен засыпаць 165 цэнтн., а засыпаў 65,21 цэнтн.

Старшыні калгасаў ня прымаюць ніякіх захадаў, каб забясьпечыць 100 проц. засыпку аўсу згодна пляну.

Грынман.

Авёс ахоўваецца дрэнна.

РУДНІЦЫ. (Па тэлефоне ад нашага спэцкора).

У сельсавеце ня ведаюць дакладнай колькасьці засыпанага насеньня аўсу, як па калгасным сэктары, так і па аднаасобным. Як удалося выявіць, па калгасе імя Дзяржынскага нехапае аўсу на 19 га. Авёс не ачышчаны і поўны сьмяцьця. Да гэтага часу старшыня калгасу Тамашоў ня прымае ніякіх мер да набыцьця аўсу.

Яшчэ горш па аднаасобным сэктары. Прыкладаа, у вёсцы Альхоўка засыпана страхфонду замест 3 цэнтн.—1 цэнтн.

У большасьці калгасаў авёс не ачышчаны і не ахоўваецца ад выпадкаў пажару. Вартуюць амбары з насеньнем аўсу людзі, якія не забясьпечваюць яго ад крадзяжу. У калгасе імя Дзяржынскага амбар з аўсом ахоўвае Клубнікаў Савелі, які да ўступленьня ў калгас меў цьвёрдае заданьне і больш 15 га зямлі. У вёсцы Альхоўка гэтае насеньне ахоўвае Кузьміноў Цімахвей — былы цьвёрдазаданьнік. Гэтых трэба безадкладна ўбраць.

Кіраўніцтва сельсавету—Міхееў і Багданаў ня цікавяцца сацыяльным становішчам вартаўнікоў.

Калі на працягу бліжэйшых дзён ня будзе скончана засыпка насеньня аўсу, своечасовы пачатак сяўбы—пад пагрозай зрыву.

Бас.

СТАНОВІШЧА ЗАСЫПКІ НАСЕНЬНЯ АЎСУ

на 25-е сакавіка 1933 году

(у цэнтнэрах)

НАЗВА СЕЛЬСАВЕТАЎ	Насеньне: Плян	Насеньне: Засыпана	Страхфонд: Плян	Страхфонд: Засыпана	Засыпана жыта для абмену	Вызначана аўсу для абмену
Бараўлянскі	913,5	416,9	91,5	90.0	136,9	340,0
Бабініцкі	998,0	692,0	100 4	23 0	—	260.0
Віцебскі	47.,0	253 6	47.8	8,8	—	170 0
В.-Лётчанскі	618,0	337,0	62,4	42 0	100,0	200,0
Даўжанскі	700,0	454,1	70,0	33.0	177,0	170.0
Міхалёўскі	492,0	445,6	49 0	38,9	—	30,0
Рудніцкі	1413,0	921,7	141 9	18,5	—	420,0
Рудакоўскі	1172,0	627,9	117 8	—	553,3	450,0
Сялюцкі	693 0	641,9	69,5	33,8	46,5	60,0
Старасельскі	652,0	3 9,2	65 6	13,0	—	240,0
Ялагінскі	374,0	340 1	38,4	35 5	—	30,0
Машканскі	727,0	546 9	72 9	60 7	42,8	140,0
Замастоцкі	1206,0	828,9	121,0	294,7	238,8	130,0
Шумнянскі	948,0	647 0	95,4	38,6	253,0	240,0
Мікалаеўскі	745,0	608,1	74,3	31,8	—	120,0
РАЗАМ	12120,0	8130,8	1216,4	762,6	1550,3	3000,0

УВАГА. Па В.-Лётчанскім сельсавеце дадаткова засыпана для абмену ячменя 80 цэнтнэраў.

Аб папулярызацыі вынікаў усебеларускага зьезду калгасьнікаў-ударнікаў.

Пастанова гаркому КП(б)Б ад 27 сакавіка 1933 г.

Гарком завастрае ўвагу ўсёй партарганізацыі на выключна важнае палітычнае значэньне пазаўчора закончыўшагася Ўсебеларускага зьезду калгасьнікаў ударнікаў ва ўсёй сыстэме работы партарганізацый, рабочых і калгасьнікаў па рэалізацыі лёзунгаў і задач партыі ў галіне сельскай гаспадаркі, у падрыхтоўцы і правядзеньні веснавой пасеўнай кампаніі.

Выходзячы з гэтага, улічваючы неабходнасьць давядзеньня да шырокіх мас калгасьнікаў і рабочых дакумантаў Ўсебеларускага зьезду, дакладу на зьезьдзе тав. Шаранговіча, прамоў тт. Гікало, Галадзеда, Лычова, Рачыцкага, Герцовіча, прадстаўнікоў калгасаў і прадпрыемстваў—гарком КП(б)Б пастанаўляе:

1. Абавязаць парт'ячэйкі, упаўнаважаных гаркому, усіх камуністаў-калгасьнікаў і працуючых часова на вёсцы арганізаваць шырокую папулярызацыю і прапрацоўку матар'ялаў Ўсебеларускага зьезду, зьвязваючы гэта з практычным праламленьнем у калгасе, калгаснай брыгадзе патрабаваньняў партыі, рабочых і перадавых калгасаў, забясьпечваючых поўную падрыхтаванасьць да пасеву, а гэтым самым і перамогу Віцебшчыны ў сацспаборніцтве з Менскім і Гомельскім раёнамі.

2. На 29 сакавіка прызначыць пашыраныя пленумы сельсаветаў з абавязковым удзелам актыву калгасьнікаў і калгасьніц, на якіх паставіць даклад аб выніках Ўсебеларускага зьезду. Дакладчыкамі—дэлегаты зьезду і ўпаўнаважаныя гаркому.

3. Даклады дэлегатаў Ўсебеларускага зьезду абгаварыць ва ўсіх калгасах з такім разьлікам: да пленуму сельсавету дэлегат робіць справаздачу ў сваім калгасе, а з 1-га па 7-е красавіка—у астатніх калгасах сельсавету. Для дапамогі дэлегатам мабілізаваць 15 чал. партактыву, усклаўшы на іх абавязак па арганізацыі справаздач дэлегатаў і інфармаваньне гаркому і газэты „Віцебскі пралетары“.

4. Абавязаць парт'ячэйкі ў часе правядзеньня сельсавецкіх зьлётаў перадавых працоўных аднаасобнікаў зьвязаць іх задачы з матар'яламі і вынікамі Ўсебеларускага зьезду калгасьнікаў-ударнікаў. Лічыць абавязковым выступленьне на гэтых зьлетах дэлегатаў зьезду.

5. Ва ўсіх гарадзкіх парт'ячэйках у абвестку партдню 5-га красавіка ўключыць пытаньне: «вынікі Ўсебеларускага зьезду калгасьнікаў-ударнікаў і задачы арганізацыі сяўбы ў падшэфных калгасах і сваім калгасе». Даручыць агітмасу падрыхтаваць і правесьці ў пачатку красавіка адзіны палітмасавы дзень таварыстваў па шэфстве над вёскай па гэтым-жа пытаньні.

6. Абавязаць рэдакцыю газэты «Віцебскі пралетары» забясьпечыць большасьць сельсаветаў раёну сваімі працаўнікамі, аказваючы практычную дапамогу дэлегатам, шырока асьвятляючы іх справаздачнасьць калгасам.

Сакратар гаркому КП(б)Б МІЦЬКОЎ.

Палітмасавы дзень адмяняецца.

Гарком КП(б)Б паведамляе, што палітмасавы дзень, прызначаны на сёньня, 28-е сакавіка, па пытаньні пашпартызацыі, адмяняецца.

Аб дні правядзеньня палітмасавага дню па гэтым пытаньні парткалектывы будуць паведамлёны асобна.

П. РУБІНЧЫК, І МАРОККА.

МАРКСЫЗМ-ЛЕНІНІЗМ У БАРАЦЬБЕ НА ДВА ФРОНТЫ Ў НАЦЫЯНАЛЬНЫМ ПЫТАНЬНІ.

I.

У ПЯЦІДЗЕСЯЦІГОДЗЬДЗЕ

са дню сьмерці вялічэзнага генія пралетарыяту, асновапалажніка навуковага камунізму—Маркса, пралетарыят усяго сьвету і пралетарыят Савецкага саюзу з гонарам азіраюцца на пройдзены шлях жорсткай клясавай барацьбы, бязьлітасных схватак з капіталам за дыктатуру пралетарыяту, на шлях гераічных перамог над капіталам, атрыманых пад сьцягам гранітнай адзіна правільнай рэвалюцыйнай тэорыі пралетарыяту асновапалажнікамі, творцамі якой зьяўляюцца Маркс і Энгельс.

Азначаючы гэтую вялікую дату, пралетарыят усёй зямной кулі з гонарам правазглашае: вялікія ідэі марксызму сталі несакрушымай матар'яльнай сілай, таму што імі авалодалі мільённыя масы; камунізм, аб якім гаварыў Маркс, як аб «прызраку, які бродзіць па Эўропе», зьяўляецца зараз жывой рэчаіснасьцю, бо ён ваплошчон у сусьветна гістарычных перамогах сацыялізму ў вялікім Савецкім саюзе, бо ён, пад кіраўніцтвам адзінамарксысцкай партыі, на чале з Леніным і Сталіным, чые імёны стаяць побач з Марксам і Энгельсам, ваплашчоны ў вялікіх дасягненьнях пралетарыяту Савецкага саюзу.

Пралетарыят Савецкага саюзу, супольна з шматмільённымі масамі калгаснага сялянства, ва ўмовах жорсткай клясавай барацьбы пабудаваў фундамант сацыялістычнай эканомікі, разграміў, праўда яшчэ не дабіўшы да канца, капіталістычныя элемэнты гораду і вёскі, уплатную прыступіў да завяршэньня пабудовы бясклясавага сацыялістычнага грамадзтва, толькі дзякуючы таму, што на чале яго стаяла манапітная, згартаваная партыя камуністаў, аб якой Маркс яшчэ ў саракавых гадох XIX стагодзьдзя пісаў:

> „Пралетарыят ня можа дасягнуць свайго вызваленьня без кіраўніцтва партыі—самай рашучай, заўжды пабуджаючай да руху ўперад часткі рабочай клясы, якая яскравей і глыбей другіх бачыць умовы, ход і агульныя вынікі пралетарскага руху.

У СКАРБНІЦЫ

рэвалюцыйнай тэорыі марксызму-ленінізму вялікае месца займае вучэньне аб нацыянальным і каланіяльным пытаньні. Па вучэньні Маркса Энгельса Леніна Сталіна, пралетарыят ня можа абыякава адносіцца да нацыянальнага пытаньня, бо гэтае пытаньне зьяўляецца састаўной часткай агульнарэвалюцыйных задач пралетарыяту ў барацьбе за сваё вызваленьне і вызваленьне ўсяго працоўнага чалавецтва ад іга капіталістычнай эксплёатацыі.

І Маркс, і Ленін, і Сталін няўстанна даказвалі, што абыякава адносіцца да нацыянальнага руху азначае стаяць на пазыцыях абаронцы і праваднікі вялікадзяржаўнага шавінізму. [illegible] жорсткую барацьбу з дробнабуржуазнымі «сацыялістамі» Прудонам, Лафаргам і інш., якія адмаўлялі лёзунг права нацыі на самавызначэньне. Па поваду адносін Маркса да гэтых «сацыялістаў» Ленін пісаў:

> „Маркс высьмейваў французскі прудадізм, паказваючы яго роднасьць з французскім шавінізмам („уся Эўропа можа і павінна сядзець ціха і сьмірна на сваёй задні, пакуль паны ва Францыі адменяць галечу і невуцтва... пад адмаўленьнем нацыянальнасьці яны, самі таго не ўсьве- [illegible]

[illegible]

> „Той не марксыст, той нават не дэмакрат,—пісаў Ленін,—хто не прызнае і не адстайвае роўнапраўя нацый і моў, не змагаецца з усялякім нацыянальным уціскам, альбо няроўнапраўем“.

Тых «сацыялістаў», якія не змагаліся за рэ-валюцыйнае вырашэньне нацыянальнага пытаньня, якія па-нігілістычнаму адносіліся да пытаньня нацыянальнага прыгнечаньня, Ленін і Сталін трэтыравалі як «імпэрыялістаў» і «негадзяеў». Чаму? Ды таму, што справа вызваленьня прыгнечаных народаў не ляжыць у баку ад вялікага сталбавога шляху агульнаклясавай барацьбы пралетарыяту за зьнішчэньне капіталізму і пабудову сацыялізму, таму што нацыянальнае пытаньне зьяўляецца састаўной часткай інтэрнацыянальнай клясавай барацьбы пралетарыяту за ўстанаўленьне дыктатуры пралетарыяту. Інакшага падыходу да рэвалюцыйнага вырашэньня нацыянальнага пытаньня ня можа быць для тых, якія ня хочуць выхалашчваць рэвалюцыйную сутнасьць марксызму-ленінізму і апынуцца ў балоце махровых апартуністаў і «левых» фразёраў.

З ЯКІХ ПАЗЫЦЫЙ

выходзіць марксызм-ленінізм у сваім вучэньні і ў сваёй практычнай рэвалюцыйнай рабоце па нацпытаньні? Асноўнымі і самымі грунтоўнымі прынцыпамі, якія ляглі ў аснову работ Маркса і Энгельса па нацыянальным пытаньні, зьяўляецца падпарадкаванасьць нацыянальнага руху галоўнейшай і асноўнай задачы пралетарыяту—пралетарскай рэвалюцыі і дыктатуры пралетарыяту.

Нацыянальнае пытаньне для Маркса не зьяўлялася самадаўлеючым, самастойным, адарваным ад задач пралетарскай рэвалюцыі пытаньнем. Усялякі нацыянальны рух Маркс разглядваў у сьвятле яго рэвалюцыйнага значэньня для разгортваньня сіл рэвалюцыі.

У гэтым мы з усёй відавочнасьцю ўпэўніваемся, аналізуючы пазыцыі Маркса і Энгельса адносна нацыянальных рухаў Польшчы, Ірляндыі, чэхаў і паўднёвых славян.

Якую пазыцыю занялі Маркс і Энгельс у пытаньні аб самавызначэньні Польшчы ў саракавых і шасьцідзесятых гадох XIX стагодзьдзя? Аб гэтым красамоўна гаворыць Энгельс у наступных радкох свайго лісту да Маркса ад 1874 году:

> „Народ, прыгнятаючы другіх, ня можа вызваліць самога сябе. Сіла, у якой ён мае патрэбу для прыгнечаньня другіх, заўжды, урэшце, абарачваецца супроць яго самога. Пакуль расійскія салдаты стаяць у Польшчы, расійскі народ ня можа вызваліць сябе ні палітычна, ні ў сацыяльных адносінах. Але пры сучасным становішчы разьвіцьця Расіі нясумненна, што ў той дзень, калі Расія згубіць Польшчу, у самой Расіі рух будзе дастаткова магутным для таго, каб зруйнаваць існуючы парадак рэчаў. Незалежнасьць Польшчы і рэвалюцыя ў Расіі абумоўліваюць адна другую“.

З гэтай вытрымкі зусім відавочна, што Маркс і Энгельс падыходзілі да вырашэньня „польскага пытаньня“ перш за ўсё з пункту гледжаньня разгортваньня рэвалюцыйнай барацьбы як у самой Польшчы, так і ў Расіі. Маркс і Энгельс змагаліся за самавызваленьне Польшчы, бо барацьба за незалежнасьць Польшчы нанасіла ўдар аплоту эўрапейскай рэакцыі, жандару Эўропы, галоўнейшаму ворагу эўрапейскай рэвалюцыі, тагочаснай турме народаў—расійскаму царскаму самаўладзтву.

У тым, што Маркс і Энгельс падыходзілі да вырашэньня нацыянальнага пытаньня з пункту гледжаньня разгортваньня рэвалюцый- [illegible]

[illegible] нельга сокрушыць яе магутнасьць у самой Англіі“.

І тут, у выказваньнях Маркса па „ірляндскім пытаньні“, як і ў выказваньні Энгельса па „польскім пытаньні“ мы бачым адзіны па-дыход да папыльна-вызваленчага руху з пазыцыі рэвалюцыйна пралетарскага інтэрнацыяналізму. Як-бы ўсе ворагі марксызму ні паклёпнічалі на Маркса, відавочным застаецца адно: для Маркса нацыянальнае пытаньне не зьяўлялася самадаўлеючым, самастойным, адарваным ад рэвалюцыйнай барацьбы пытаньнем.

Быў час, калі Маркс выступаў супроць нацыянальнага руху, паколькі апошні ня толькі ня быў рэвалюцыйным рухам, а наадварот, зьяўляўся зброяй у руках рэакцыі для ўдушэньня барацьбы пралетарыяту і прыгнечаных мас, узьняўшых сьцяг рэвалюцыі. Гутарка ідзе аб адносінах Маркса і Энгельса да нацыянальных рухаў чэхаў і паўднёвых славян.

> „Тыя праваднікі паўднёва-славянскага руху, якія працягваюць яшчэ балтаць аб роўнапраўі нацый, аб дэмакратычнай Аўстрыі і г. д., зьяўляюцца альбо глупымі фантазёрамі, як напрыклад многія газэтныя літаратары, альбо негадзяямі, як Елачыч. Іх дэмакратычныя клятвы каштуюць ня больш чым дэмакратычныя клятвы афіцыйнай аўстрыйскай контррэвалюцыі. Хопіць! Факт той, што на практыцы аднаўленьне паўднёвай нацыянальнасьці пачынаецца самымі лютымі расправамі з аўстрыйскай і мадзярскай рэвалюцыямі; гэтая першая вялікая паслуга, якую гэтыя нацыі аказваюць расійскаму цару“.

З гэтых радкоў бачна, што асновапалажнікі марксызму былі супроць нацыянальнага руху паўднёва славянскіх нацыяналістаў, іменна таму, што апошнія зьяўляліся аплотам, фарпостам расійскага самаўладзтва.

ТАКІМ ЧЫНАМ ЯСНА,

што Маркс вёў бязьлітасную барацьбу з шавінізмам розных колераў, перашкаджаючым разьвіцьцю рэвалюцыйнага руху, што Маркс ісходным пунктам свайго вучэньня і барацьбы заўжды клаў інтэрнацыянальныя пазыцыі пралетарыяту, што ён заўжды быў веран знамянальнаму лёзунгу ім-жа створанага вялікага дакуманту камунізму—„Камуністычнага маніфэста“: «Пралетарыі ўсіх краёў, злучайцеся!» Маркс заўжды выходзіў з таго, што барацьба пралетарыяту будучы нацыянальнай па форме, зьяўляецца інтэрнацыянальнай па сваім зьмесьце. Маркс і Энгельс зьяўляліся самымі пасьлядоўнымі барацьбітамі на два фронты ў нацыянальным пытаньні—супроць вялікадзяржаўнага і мясцовага нацыяналізму. Яны няўстанна вучылі пралетарыят пануючых нацый весьці барацьбу за вызваленьне парабашчоных іх нацыяй нацыянальнасьцяй, яны вучылі працоўныя масы прыгнечаных народаў змагацца за братэрскае добраахвотнае злучэньне з пралетарыятам пануючых нацый.

Вялікая задача выхаваньня працоўных мас у духу інтэрнацыяналізму «павінна быць вырашана двухбаковай работай камунізму»,—кажа т. Сталін, прыводзячы пры гэтым славутае наступнае выказваньне Леніна па гэтым пытаньні:

> „Цэнтр цяжару інтэрнацыяналістычнага выхаваньня рабочых у прыгнятаючых краінах няміну ча павінен састаяць у прапаведзі і адстойваньні імі свабоды аддучэньня прыгнечаных краін. Бяз гэтага няма інтэрнацыяналізму. Мы ўправе і абавязаны трэтыраваць усялякага сацыяліста прыгнятаючай нацыі, які не вядзе такой прапаганды як імпэрыяліста і як негадзяя. Гэта, безумоўнае патрабаваньне, хаця-б выпадак аддучэньня быў-бы магчымы і «ажыцьцявім да сацыялізму ўсяго ў [illegible]

[illegible] родаў—царскай Расіі і ўтварыла свабодны, братэрскі Савецкі саюз на гонар усім працоўным сьвету і на страх усім ворагам пралетарыяту.

КАЛДАГАВОРНАЯ КАМПАНІЯ 1933 ГОДУ.

НА ЎТЫЛЬБАЗЕ СКАЗІЛІ ПАЛІТЫЧНЫ СЭНС КАЛДАГАВОРНАЙ.

Усьлед за гаспразрахунковымі брыгадамі Ленкевіча і Раманава выступае супроць заніжаных норм гаспразрахунковая брыгада Рутчанкі.

Панчошная фабрыка імя Клары Цэткін.

ТРЫМАЮЧЫ РАЎНЕНЬНЕ ПА ПЕРАДАВЫХ, ДАБІЦЦА АГУЛЬНАГА ЎЗДЫМУ.

Першы этап калдагаворнай кампаніі на панчошнай фабрыцы імя Клары Цэткін закончыўся. У добраахвотных самаправерачных брыгадах удзельнічала 316 рабочых. Зараз на агульных сходах рабочых падводзяцца вынікі работы гэтых брыгад. За час калдагаворнай кампаніі фабрыка дабілася значных посьпехаў у справе палепшаньня якасьці прадукцыі. Брыгада Гольдзінай (вязальны цэх) на 1-е сакавіка выканала плян на 103,3 проц., на 15-е сакавіка процант штопкі складаў 4,3 замест прадугледжаных плянам 13,5 проц. Па брыгадзе Карэнінай (герой пяцігодкі) на 1-е сакавіка плян быў выкананы на 107,8 проц., штопка адпаведна 33,5 проц. і 25,4 проц. Брыгада Красільшчыкавай плян на 1-е сакавіка выкананы на 124,4 проц., на 15-е сакавіка—128,3 проц., штопка—0,7 проц. (плянам прадугледжваецца 4,2 проц.).

На фабрыцы заканчваецца работа па пераглядзе заніжаных норм. Яўна заніжаных норм пераглядаецца 37. Тэхнічна прапрацаваны 34 нормы, увядзеньне якіх дасьць эфэктыўнасьць 10 тысяч рублёў за квартал і падняцьцё вытворчасьці працы на 3,3 проц.

[illegible] Восіпавай замест прадугледжаных 34,4 дзесятка—35 і г. д.

Фабрыка за 1932 год мела перарасход фондаў зарплаты на 14 тысяч рублёў. Фабрычныя арганізацыі павінны дабіцца, каб у гэтым годзе ня было ніводнай капейкі перавыдаткаваньня. 7 процантаў недавыкананьня прамфінпляну пры перавыдаткаваньні фондаў зарплаты на 14 тыс. руб кладзецца ганебнай плямай на фабрыку.

У час правядзеньня другога этапу калдагаворнай кампаніі панчошніцы могуць і павінны дабіцца ліквідацыі прарыву ў выкананьні пляну па колькасных паказчыках. І гэта яны абавязаны забясьпечыць.

Эпштэйн.

БАЗА БЕЛУТЫЛЯ.

НЕ АНЭКДОТ, А ФАКТ.

Дырэктар прадпрыемства і старшыня фабкому ня ведаюць, колькі на прадпрыемстве рабочых і наколькі выкананы прамфінплян.

Больш фармальна-казённых адносін, выхалашчваньня палітычнага зьместу калгагаворнай кампаніі, як на базе Белутыль, бадай што нідзе больш ня сустрэнеш. Старшыня фабкому тав. Арлоўская заявіла, што праверка выкананьня калдагавору за 1932 г. на базе прайшла вельмі пасьпяхова і з уцягненьнем вялікай колькасьці актыву (113 чал.). Па гэтай інфармацыі, калі верыць на слова, магчыма было заключыць, што кіраўніцтва базы сапраўды ўразумела палітычную важнасьць калдагаворнай кампаніі і мабілізавала на пасьпяховае яе правядзеньне ўсю рабочую грамадзкасьць.

На самай справе ўсё зьвялося да бязмэтавых, пустых размоў, бяссэнсоўнай мітусіны, таму што праверка выкананьня старога дагавору і перазаключэньне яго ня было ўвязана з асноўнымі задачамі барацьбы за прамфінплян і гэта бачна хаця-б з таго, што ў выніках самаправерачных брыгад нават ня былі паказаны лічбы выкананьня прамфінпляну, таму што брыгады іх ня ведалі. Больш таго (як гэта ні дзіўна) ні старшыня фабкому, ні дырэктар базы таксама не змаглі адказаць, наколькі выкананы прамфінплян у першым квартале. У апраўданьне гэтага абураючага факту дырэктар і старшыня фабкому ва ўнісон адказалі: «Мы не ведаем, таму што кантора знаходзіцца на далёкай адлегласьці ад нас».

На запытаньне, колькі на базе працуе рабочых і колькі павінна па пляне працаваць, яны таксама не змаглі адказаць. «Па-мойму,—кажа старшыня фабкому,—работаюць 413 чал., а колькі павінна работаць па пляне—выявіцца пры перазаключэньні калдагавору». Такі адказ сьведчыць аб поўным неразуменьні задач калдагавору. Дырэктар базы т. Сяліванаў заявіў, што работаць па пляне павінны 562 чалавекі. А ў сапраўднасьці прыходзіцца ставіць вас, тав. дырэктар, у вядомасьць, што на вашай базе, паводле атрыманых зьвестак ад ва-шага плянавіка, павінны па пляне работаць 350 чал., фактычна работалі: у студзені 339 чал., лютым—350 чал., прамфінплян выканан: у студзені—на 73,8 проц., у лютым—62,8 проц., за першую дэкаду сакавіка—62,8 проц. і другую дэкаду—65,7 проц. Аналізам гэта недавыкананьня ніхто не займаўся, кіраўніцтва базай нават ня ведае, колькі маецца на вытворчасьці працэсаў работы.

Перагляду заніжаных норм кіраўніцтва не разумее. Як прыклад: старшыня фабкому заявіў, што трэба пераглядзець нормы падвозчыкаў, якія раней зараблялі 4 р. 67 к. у дзень, а зараз зарабляюць толькі 3 р. 93 к., у той той час, калі гэта зьвязана з недагрузкай рабочага дню, таму што падвозчыкі раней абслугоўвалі тры прэсы, а зараз толькі два. І вось замест таго, каб заняцца пытаньнем недагрузкі, ставіцца пытаньне аб пераглядзе норм.

У час праверкі выкананьня калдагавору высьветлілася, што сродкі, адпушчаныя на тэхпрапаганду і рад іншых мерапрыемстваў, не скарыстаны. Недапушчальна дрэнна пастаўлена справа аховы працы, палепшаньня бытавых умоў і г. д. У час праверкі ўнесена 24 прапановы, але з іх ніводнай няма вытворчага характару.

Усё гэта яшчэ раз яскрава сьведчыць аб тым, што на базе Белутыля калдагаворную кампанію ператварылі ў пустую гаварыльню і што гэткія казённыя адносіны павінны быць асуджаны ў самай суровай форме. Напрашваецца пытаньне: ці могуць Сяліванаў і Арлоўская надалей кіраваць работай базы?

Гарпрафсавет павінен неадкладна выправіць гэтыя грубейшыя скажэньні, мабілізаваўшы ўсю масу рабочых на сапраўднае ажыцьцяўленьне задач, што стаяць перад базай у правядзеньні калдагаворнай кампаніі.

Жыцельзэйф.

УСЕ ЗАНІЖАНЫЯ І ЎСТАРЭЛЫЯ НОРМЫ НЕАБХОДНА ПЕРАГЛЯДЗЕЦЬ

(ЛІСТ БРЫГАДЗІРА ГАСПРАЗРАХУНКОВАЙ БРЫГАДЫ ШВЭЙНАЙ ФАБРЫКІ „ПРАФІНТЭРН“).

Я работаю ў палітовым цэху на суконным асартымэнце. Выконваю апэрацыю прышыўкі падбартоў. На гэтым працэсе работаю з 1931 г. Тады норма ў 330 адзінак была для мяне цяжкая. Зараз, дзякуючы набытаму навыку і аўладаньня працэсам, я выконваю ў зьмену 450—500 адзінак.

Нягледзячы на яўную ўстарэласьць гэтай нормы, яна з таго часу не пераглядвалася і расцэнкі засталіся старыя. Пагэтаму я лічу, што існуючая норма яўна заніжана і ўстарэла і не адпавядае прадукцыйнасьці маёй працы. Упэўнена што пры ўстанаўленьні новых, сапраўды рэальных норм, мой заробак ад гэтага ня зьменшыцца.

Усе заніжаныя і ўстарэлыя нормы неабходна пераглядзець. Трэба ўстанавіць такія нормы, якія-б забясьпечылі выкананьне важнейшых пунктаў новага калдагавору—узьняцьцё прадукцыйнасьці працы, зьніжэньне сабекошту і палепшаньне якасьці прадукцыі.

Брыгадзір гаспразрахунковай брыгады РУТЧАНКА.

Аб грубай палітычнай памылцы газэты „Сацыялістычны транспарт“.

Пастанова сэкратарыяту гаркому КП(б)Б ад 25-га сакавіка 1933 году.

1. Гарком адзначае правільнасьць крытыкі «Віцебскім пралетарам» (артыкул «Супроць ізврашчэньняў асноў ленінскай нацпалітыкі») грубай палітычнай памылкі рэдакцыі газэты «Сацыялістычны транспарт».

У артыкуле «У вагонным дэпо няма бальшавіцкай барацьбы» пры агульна правільным асьвятленьні фактаў, газэта арыентуе чытачоў на тое, што галоўным у нацыянальнай палітыцы партыі зьяўляецца беларусізацыя. Гэтым самым ізврашчаецца асноўны прынцып ленінскай нацпалітыкі, якая ставіць ва главу кута «палітыку збліжэньня пралетараў і поўпралетараў розных нацыянальнасьцяй для сумеснай рэвалюцыйнай барацьбы» (з праграмы УсеКП(б), неадлучнай часткай якой зьяўляецца беларусізацыя.

2. За дапушчэньне грубай палітычнай памылкі паставіць на від рэдактару газэты «Сацыялістычны транспарт» т. Басіну і папярэдзіць яго, што пры паўторным ізвращчэньні палітыкі партыі да яго будуць прыняты самыя суровыя меры партыйнага спагнаньня.

Абавязаць т. Басіна ў чарговым нумары газэты шырока растлумачыць сутнасьць памылкі газэты і арганізаваць сыстэматычнае растлумачэньне і прапаганду ленінскай нацпалітыкі і яе асноўнага прынцыпу—пралетарскага інтэрнацыяналізму. На рэдакцыйных нарадах работнікаў газэты і сярод рабкораўскай масы дасканала прапрацаваць пытаньне нацыянальнай палітыкі партыі.

3. Зьвярнуць увагу партарганізатара раёну на неабходнасьць устанаўленьня больш дасканалага кіраўніцтва газэтай, асабліва ў карэнных пытаньнях партыйнай работы.

4. Адзначыць, што адсутнасьць растлумачэньня асноў ленінскай нацыянальнай палітыкі і інфармацыі рабочых мас аб асноўным зьмесьце сыгналаў «Праўды», пастаноў пленумаў ЦК і ЦКК КП(б)Б, ліста т.т. Гікало і Галадзеда ў „Праўду“ па ўсіх шматтыражках гораду, сьведчыць аб яўна нездавальняючым кіраўніцтве шматтыражкамі з боку парткалектываў, культпропу ГК і рэдакцыі „Віцебскага пралетара“. Абавязаць культпроп забясьпечыць карэнны паварот усіх шматтыражак і насьценгазэт у бок сыстэматычнай бальшавіцкай барацьбы за ленінскую нацпалітыку і арганізацыю мас на барацьбу за прынцыпы пралетарскага інтэрнацыяналізму, супроць усялякіх ізвращчэньняў іх, супроць буржуазна-кулацкіх нацыяналістычных элемэнтаў і патураючых ім.

Сэкратар гаркому КП(б)Б Міцькоў.

За граніцай.

НА БАРАЦЬБУ З ФАШЫЗМАМ!

СТАКГОЛЬМ. 24 сакавіка. (ТАСС). ЦК шведзкай камуністычнай партыі зьвярнуўся да сацыял-дэмакратычнай партыі і да ўсіх шведзкіх рабочых са зваротам аб стварэньні адзінага фронту барацьбы супроць фашызму.

ЦК кампартыі прапануе абвясьціць 1 мая днём барацьбы супроць фашызму, імпэрыялістычнай вайны і наступленьня капіталу.

* * *

ПРАГА, 24 сакавіка (ТАСС). Цэнтральнае кіраўніцтва чэха-славацкага камсамолу зьвярнулася да саюзу сацыял-дэмакратычнай моладзі з заклікам да адзінага фронту ў барацьбе супроць фашызму і за абарону рабочай моладзі.

* * *

НЬЮ-ЁРК, 24 сакавіка (ТАСС). Агенцтва «Ассошыэйтэд прэс» паведамляе, што дзяржаўны дэпартамэнт (міністэрства замежных спраў) і члены кангрэсу атрымліваюць тысячы тэлеграм і лістоў, выражаючых пратэст супроць нацыянал-сацыялістычнага тэрору ў Германіі і асабліва супроць антысэміцкіх выступленьняў.

* * *

ПАРЫЖ, 24 сакавіка. (ТАСС). Паводле паведамленьня „Юманітэ“, пратэсты супроць тэрору нацыянал-сацыялістаў у Германіі паступілі ад камітэту беспрацоўных у Альфорвіле (дэпартамэнт Сены), ад арганізацый МОПР у Люрсі Леві, Алье і Амбуазе (дэпартамэнт Эндр-э-луар), ад канфэрэнцыі камсамолу Парыскага раёну, ад муніцыпалітэту Сэн-Дэні (рабочы прыгарад Парыжу) і ад рабочых сходаў у Канне (дэпартамэнт Альп марыцім) і ў Гардане (дэпартамэнт Буш дзю-Ро).

АД ГАРКОМУ КП(б)Б.

ПРЫЗНАЧАНЫ НА 29 САКАВІКА АДЗІНЫ ПАРТДЗЕНЬ ПА ВІЦЕБСКАЙ ПАРТАРГАНІЗАЦЫІ АДКЛАДВАЕЦЦА.

Аб дні склікаданьня партсходаў і сходаў рабочых і калгасьнікаў па распрацоўцы рашэньняў сакавіцкага пленуму ЦК КП(б)Б і пленуму ГК КП(б)Б па нацпытаньні будзе паведамлёна асобна.

Пленумы сэкцый гарадзкога савету.

29 сакавіка, а 7 гадз. увечары у памяшканьні клюбу санасьветы (вул. Праўды — б. Замкавая) адбудзецца пленум адміністрацыйна судовай сэкцыі гарсавету.

* * *

У той жа дзень, а 7 гадз. увечары, адбудуцца пленумы сэкцый: працы і забясьпекі—у памяшканьні Палацу працы і РСІ у памяшканьні РСІ. Яўка членаў сэкцый і сэкцыянэраў абавязкова.

Рабачком, усе рабочыя, служачыя і адміністрацыйна тэхнічны пэрсанал сьвін базы ЦРК з глыбокім жалем паведамляюць аб раптоўнай сьмерці дырэктара базы
Віктара Андрэевіча БЕЛАГЛАЗАВА.

СЯМ'Я ПАМЁРШАГА
ДЗЕКАНАВА У. А.
прыносіць глыбокую падзяку сябрам, пачціўшым памяць дарагога мужа і бацькі.

Друкарні „КАМІНТЭРН“
патрабуецца КАРЭКТАР,
добра ведаючы беларускую і рускую мовы.
Даведацца можна ад 8 гадз. да 4 гадз. дню, Бальшавіцкая, 10.
АДМІНІСТРАЦЫЯ.

Адказны рэдактар Л. РОЗЭНБЛЮМ.

Віцгарліт № 12. Друкарня „Камінтэрн“, Бальшавіцкая, 10. Тыраж 8.500 экз.